

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежана Душкова

Членове: Иван Стойчев
Карамфила Тодорова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
в присъствието на прокурора Ем. М. Р.
като разгледа докладваното от Иван Стойчев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20211000600693 по описа за 2021 година

Производството пред САС е по реда на гл.21 от НПК.

Образувано е по въззивна жалба от подсъдимия Й.Б. чрез договорните му защитници-адв. Р. Г. и Д. С. срещу присъда на КОС по н.о.х.д №272/2016г., с която съдът: Признал подсъдимият Й.Б. (I. В.) за виновен в извършване на престъпление по чл.343, ал.4 във вр. с ал.3, б."б", изр.1, вр. с ал.1, вр. с чл.342, ал.1 от НК, изразяващо се в това, че на 10.05.2014 г. около 12.30 часа на главен път Е-79, км 352+400, в близост до разклона на гр.Кочериново, обл.Кюстендил, при управляване на МПС - лек автомобил марка „Деу Снело” с рег.№***, движейки се в посока гр. Благоевград е нарушил правилата за движение по ЗДвП: чл.8.(1) Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго; чл. 16.(1) На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено: 1. когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне; чл.20. (Изм.-ДВ, бр.43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г.) (1) Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват и чл.44. (1) При разминаване водачите на насрещно движещите се пътни превозни средства са длъжни да осигуряват достатъчно странично разстояние между пътните превозни средства и вследствие на това, че не е изпълнил тези свои задължения, е навлязъл в насрещната лента за движение и се е ударил в движещия се в посока гр.София лек автомобил „Мицубиши колт” рег.№ ***,

управляван от лицето М. В. В. от гр. *** и по непредпазливост е причинил смъртта му, както и телесни повреди на две лица - тежка телесна повреда на лицето Х. Г. Д. от гр. *** - пътник на задната седалка отдясно в автомобила „Мицубиши колт“, изразяваща се в постоянно общо разстройство на здравето му, опасно за живота, вследствие на причинения остър субдурален хематом и средни телесни повреди на К. Л. К. от гр. *** - пътник на задната седалка отляво в автомобила „Мицубиши колт“, изразяващи се в разстройство на здравето, временно опасно за живота, вследствие на черепно-мозъчната и гръдна травма и травматичния шок (заедно и поотделно), счупване на челюст и трайно затрудняване движенията на десен долен крайник, вследствие на фрактурата на дясна бедрена кост, поради което на основание цитирания законов текст и чл. 54 от НК го е осъдил на 4 години и 2 месеца „лишаване от свобода“, при първоначален „общ“ режим на изтърпяване. На основание чл. 343г, вр. с чл. 37, ап. 1, т. 7 от НК, съдът е наложил и кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 години. Със същата присъда, първоинстанционният съд е признал за невиновен подсъдимия Б. по обвинението да е извършил горното деяние в резултат на нарушение на правилата за движение по пътищата, визирани в чл. 15, ал. 1 от ЗДвП.

С присъдата, ОС- Кюстендил се е разпоредил с веществените доказателства и е възложил в тежест на подсъдимия сторените по делото разноси.

В срока по чл. 322 от НПК е постъпило мотивирано възражение от частния обвинител В.В. чрез повереника му- адв. М. М., в което ос изразява несъгласие е доводите, развити във въззивната жалба и се настоява за потвърждаване на постановената присъда.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, представителят на апелативна прокуратура изразява становище за неоснователност на подадената въззивна жалба, в частта, с която се иска оправдаване на подсъдимия. Намира, че във въззивното следствие е установено съпричиняване от страна на пострадалия, което следва да има за последица намаляване на наказанието, като намира за справедливо и изтърпяването му да се отложи по реда на чл.66 ал1 от НК.

Частният обвинител К.К., редовно призован, не се явява в настоящото въззивно производство и не изпраща представител.

Частният обвинител В.В., редовно призован, не се явява. Повереникът му- адв. М. пледира първоинстанционната присъда да бъде потвърдена.

Частният обвинител Х.Д., редовно призован, се явява лично. Придържа към становището на адвокат М..

Подсъдимият Й.Б., редовно призован, се явява лично и се представлява от упълномощения си защитник- адв. Р. Г.. Последният поддържа изцяло въззивната жалба и допълнението към нея, по подробно изложените в тях съображения. Поддържа искане за отмяна на присъдата на ОС- Кюстендил и постановяване на оправдателна такава спрямо неговия подзащитен.

Подсъдимият Б., в лична защита се придържа към казаното от адв. Г.

Като последна дума заявява, че е напълно невинен за случилото се, тъй като е направил всичко зависещо от него, за да избегне катастрофата и моли да бъде признат за невинен.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като взе предвид депозираните въззивна жалба с допълнение към нея от защитника на подсъдимия- адв. Г., възражението, съобрази доводите на страните в съдебно заседание и служебно провери изцяло на основание чл.313 и чл.314, ал.1 от НПК законността, обосноваването и справедливостта на присъдата, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Присъдата не е обжалвана, в частта, в която подсъдимият Й.Б. е бил оправдан да е осъществил деянието по чл.343, ал.4, във вр. с ал.3, б."б", изр.1, вр. с ал.1, вр. с чл.342, ал.1 от НК в нарушение на разпоредбата на чл. 15, ал.1 от ЗДвП, съответно не е постъпил протест от ОП-Кюстендил, то първоинстанционният съдебен акт в тази част следва да се счита за влязъл в законна сила, с оглед което и на основание чл. 412, ал.2, т.3 от НПК, настоящата инстанция не следва да осъществява проверка на акта в оправдателната част.

Следва да се съобрази също че настоящото производство е трето по ред пред САС, като при предходните две по ВНОХД №312/2019г. и ВНОХД №419/2020г. подсъдимият е бил оправдан и за това да е осъществил деянието по чл.343, ал.4, във вр. с ал.3, б."б", изр.1, вр. с ал.1, вр. с чл.342, ал.1 от НК в нарушение на разпоредбите на чл.8 ал.1, чл.20 ал.1 и чл.44 ал.1 от ЗДвП. Въззивните решения в тази им част не са били обжалвани и протестирани и са влезли в законна сила.

Така предмет на настоящото въззивно производство е осъдителната част на присъдата подсъдимият да е осъществил деянието по чл.343, ал.4, във вр. с ал.3, б."б", изр.1, вр. с ал.1, вр. с чл.342, ал.1 от НК в нарушение на разпоредбата на чл. 16 ал.1 от ЗДвП.

Предходните решения на САС са били отменени с доводи за нарушения в аналитичната дейност на въззивните състави по отношение на доказателствата и противоречие при излагане на част от възприетите от тях правнорелевантни факти

Като извърши собствен анализ на доказателствата, събрани в първоинстанционното производство и въз основа на проведеното съдебно следствие пред настоящата въззивна инстанция /с депозиране на обяснения на подсъдимия Б., приемане на допълнителна КАТЕ и разпит на вещите лица/ бе установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Й.Б. е румънски гражданин, роден на ***** г., живее в гр.***, неосъждан, с полувисше образование. Той е правоспособен водач с категории ВЕ,СЕ и притежава румънско СУМПС. В периода от 2012 г. до 2017 г. не е имал санкции за неправилно шофиране.

На 10.05.2014 г. около 6 часа сутринта подсъдимият заедно със съпругата си св.М. Б. потеглили от гр.Букурещ за гр.Драма в Р Гърция при дъщеря им, по който маршрут пътували нееднократно. Свидетелката М. Б. седяла на предната дясна седалка до съпруга си, който управлявал лек автомобил „Деу сиело” с румънска регистрация ***, сив на цвят, негова собственост. По време на пътуването спирали няколко пъти, като едно от спиранията било в гр.Русе, откъдето закупили винетка. Втора почивка направили преди магистралата за

София. Времето било нормално, сухо, без валежи от дъжд и с добра видимост. Около 12,30 часа, подсъдимият и съпругата му св.М. Б. с автомобила си се намирали в района на км 352 + 400 м на главен път Е-79 при разклона за гр.Кочериново и за Рилския манастир, като първоначално се движел в дясната по посока на неговото движение пътна лента със скорост от 102 км/час. Пътното платно е с две пътни ленти - лява и дясна, разделени с разделителна прекъсната осева линия. Разрешената скорост на движение е 90 км/час.

По същото време по път Е-79 пътувал и пострадалият М. В., който управлявал лек автомобил марка "Мицубиши колт" с рег. № *** и който се движел в противоположна на движението на румънския автомобил посока - от гр.Благоевград към гр.Дупница. Той пътувал за гр.Радомир заедно с приятелката си св. А.-М. С. и приятелите му свидетелите-частни обвинители Х.Д. и К.К.. Платното за движение по път Е-79 в посочения от него пътен участък е с дребнозърнеста структура на асфалта, с наклон при спускане 4,1 градуса спрямо посоката на движение на автомобила „Мицубиши“, гледано в посока към гр.Дупница. Преди разклона за Рилския манастир и гр. Кочериново М. В. изпреварил неустановен по делото автомобил, след което продължил движението си в дясната по посока на неговото движение пътна лента.

Малко след като отминали разклона за Рилския манастир и гр.Кочериново, имало леко спускане на пътя и л.а. Мицубиши се движел със скорост 119 км/час. Пред автомобила в неговото пътно платно нямало други автомобили.

По средата на спускането, свидетелката А.-М. С. видяла, че в насрещната пътна лента се движи сив автомобил, който внезапно от много близко според тази свидетелка разстояние навлязъл в тяхната пътна лента и започнал да се движи срещу тях.

Това бил автомобилът на подсъдимият Б., който по неустановена причина едновременно задействал спирачната система на автомобила си „Деу Сиело“ и завил волана наляво, след което изминал още 15 м от разделителната линия към насрещната пътна лента, където настъпил челен удар между двете МПС - „Деу сиело“ и „Мицубиши колт“ с предните им леви части.

Вследствие на удара лекия автомобил „Мицубиши колт“ се завъртял странично, минал към банката отдясно на пътя, при което последвало охлузване по предния горен ръб и горната част на бетоновата стена, преминал през крайния скат и се получило Плъзгане по бетоновата стена и след това паднал на пътното платно в посока на движение към гр.Дупница. Лекият автомобил на подсъдимия „Деу Сиело“ се завъртял надясно към разделителната линия на платното и останал в това положение.

На мястото на ПТП-то пристигнал полицейски екип от свидетелите Г. У. и А. Д.. При пристигането на място, свидетелите У. и Д. видели двата ударили се автомобила, като св.С. и св.К. били извън л.а. „Мицубиши“, а шофьорът му и св. Д. били вътре в автомобила. Румънските граждани също били на място, като видимо те били в сравнително добро състояние, мъжът имал леки охлузни рани. Свидетелят Г. У. съставил констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 4235/15.05.2014 г./на л.108 от том 2 на ДП/. Междувременно

пристигнала линейка, в която качили подсъдимият и съпругата му- св.М. Б. и ги транспортирали до ЦСМП-Благоевград.

След това дошъл и екип на противопожарна безопасност от група „спасителни дейности” към ОУ ПБЗН - гр.Благоевград, състоящ се от свидетелите Л. С., Ц. Д. и Д. Я.. По пътя към мястото на произшествието автомобилът на тримата свидетели се разминал с линейка, за която разбрали, че е превозила пострадалите румънски граждани. При пристигането си на мястото свидетелите се отправили към л.а. „Мицубиши колт“ и видели, че на шофьорската седалка в него има младо момче, облегнато на седалката, което не реагирало и имало кръв по лицето. На задните седалки имало друго момче, което лежало по диагонал с крака, насочени към предната врата -това бил св. Д.. Той също бил с кръв по лицето и стенел силно. Извън автомобила имало младо момиче - св.А.-М. С., която била в шок и крещяла силно. На мястото имало спрели автомобили, чиито водачи се опитвали безуспешно да отворят дясната врата на л.а. Мицубиши. Тогава св.С. срязал задната дясна врата на автомобила, за да извадят частния обвинител св. Д. и се насочил към шофьорската врата на автомобила, като видял, че шофьорът М. В. е с поставен предпазен колан, който се наложило да среже. След срязване на вратата и колоната, св.С. установил, че краката на водача са затиснати и с помощта на резача срязал седалката и пода, за да може да го извадят. През това време пристигнали и служители от РС ПБЗН - гр.Дупница, които заедно с лекаря помогнали за изваждането на водача на л.а. „Мицубиши“ М. В.. Поставили го на носилка, която качили във втората пристигнала междуременно линейка, но водачът не реагирал. В линейката се качила и св.С. и потеглили за ЦСМП- Благоевград. В Листа за преглед на пациент в спешно отделение М. В. В. от 10.05.2014 г. - 13,20 часа е записано като анамнеза, че е докаран от екип на Спешна помощ без пулс и сърдечна дейност/л.117 от том 2 на ДП/.

Свидетелите С., Д. и Я. видели, че и двата автомобила се намират в лентата за движение в посока към гр.Дупница, разположени перпендикулярно /напречно/ на пътното платно. Задната част на л.а. „Мицубиши“ била опряна до бетонен парапет, разположен отдясно на пътното платно. Лекият автомобил „Деу“ се намирал на около 20-25 м от л.а. „Мицубиши“ и бил обърнат с предната си част към бетонния парапет. Пожарникарите изчакали идването на оперативната група, след което си тръгнали.

След пристигане на дежурната оперативно-следствена група бил извършен оглед на местопроизшествието, като намерените в близост до пътното платно следи и предмети /в т.ч. превозни средства и части от тях / били иззети, както и били извършени измервания и констатациите били фиксирани в надлежен протокол и фотоалбум.

Съставен е подробен Протокол за оглед на местопроизшествието/саморъчният оригинал от том 1 на ДП, възпроизведен в печатен текст на л.41-43 от том. 1 в който са отразени горните факти, както и констатираните повреди по двата автомобила. На огледа е присъствало и вещото лице инж.В. Н.. Към протокола за оглед е приложена изчертана скица с отразените на нея съответни размери на двете пътни ленти на пътното платно, разстояния и местоположението на двата автомобила след ПТП, както и наклона на пътя. В протокола за оглед е описано и показано съответно на скицата точното

местонахождение на отделните иззети обекти-веществени доказателства по делото, представляващи части от двата автомобила след ПТП-то. Изготвен е и фотоалбум /на л. 14-41 от том 1 на ДП/ с точно заснетото местоположение на мястото на ПТП и положението на двата автомобила след него.

Лекият автомобил „Мицубиши“ по документи се води собственост на св. М. П., като по време на първоинстанционното производство е изяснено, че същата го е продала на св.К. Б., но тъй като имала малко дете, отложили отиването при нотариус за надлежното прехвърляне на автомобила и оформяне на документите за това. Свидетелят Б. пък от своя страна, пуснал обява в Интернет за продажба на л.а. Мицубиши, запознал се с М. В., който отишъл в София да види автомобила, харесал го и го „купил“, като заплатил на св.Б. стойността на колата, за което двамата съставили Предварителен договор. Пострадалият М. В. и св. Б. се уговорили нотариалното прехвърляне да стане след седмица-две, като за катастрофата св.Б. научил от новините.

От ПТП са пострадали, както пътуващите в л.а. „Мицубиши“, така и подсъдимият и съпругата му св.М. Б..

От трите СМЕ, изпълнени от в.л. д-р В. Н., са установени вида и механизма на причинените на пострадалите увреждания.

От СМЕ по писмени данни № 26/2014 г./нал.1-4 от том 2 е установено, че на водача на л.а. „Мицубиши“ М. В. е причинена множествена травма: черепно- мозъчна - ограничени субарахноидални кръвоизливи по главен и малък мозък, разкъсно- контузни рани, кръвонасядания и охлузвания по меките черепни покривки; гръдна - фрактури на три леви и три десни ребра, кости с кръвонасядания в меките тъкани около тях, разкъсвания и контузии на аортата, сърце, перикард и бял дроб, кръвоизливи и кръвонасядания в медиастинума, двустранен хемопневмоторакс, кръвонасядания и охлузвания по меките тъкани на гръдния кош; коремна - малкия разкъсвания и контузии на черен дроб, слезка и десен бъбрек и кръвоизлив в коремната кухина, кръвонасядания по меки тъкани в коремната кухина, кръвонасядания и охлузвания по коремната стена; крайници - фрактури на двете кости на подбедрицата в областта на глезенната става с кръвонасядания в меките тъкани около тях, разкъсно-контузни рани, кръвонасядания и охлузвания по кожата на крайниците. Лек мозъчен и белодробен оток, тъмна течна кръв. Смъртта на М. В. се дължи на тежките травматични увреждания на жизнено важни органи - преди всичко тежката гръдна травма с разкъсвания и контузии на сърце, аорта, бял и черен дроб, довели до тежки нарушения на сърдечно-съдовата и дихателната дейност с последващото им спиране. Установените травматични увреждания са причинени по механизма на удари и/или натиск с или върху твърди тъпи и тъпоръбести предмети с различна форма и големина, с по-голяма сила и отговарят да са получени по време и начин, за които се съобщава в предварителните сведения: при вътреавтомобилна травма на водач на лек автомобил, сблъскал се челно с друг лек автомобил - от директни удари на пострадалия в приборите за управление и части от вътрешността на автомобилното купе при удара между автомобилите, както и общо сътресение на тялото в момента на този удар. Всички травматични увреждания са получени

приживе. По група не са установени друг вид наранявания, които не могат да се получат при описаната травма. Не са установени и заболявания, които да причинят или подпомогнат смъртния изход или да доведат до "безпомощно състояние" на пострадалия преди инцидента. Вещото лице е посочило, че смъртта е настъпила бързо, но не мигновено. Видно е от Удостоверение за наследници изх.№ 1197/31.05.2014 г.на община Благоевград / на л.90 от том 2 на ДП/, че наследници на починалия М. В. В. са неговите родители Е. Н. Х. и В. Д. В..

От СМЕ по писмени данни № 96/2014 г./на л.8-10 от том 2 на ДП/ е установено, че при ПТП на 10.05.2014 г. пострадалият К.К. е получил следните травматични увреждания: черепно-мозъчна травма, изразяваща се в: разкъсно-контузни рани в областта на челото, носа, долен клепач на ляво око и лява ябълчна област; фрактури на черепа - импресионна на челната кост вдясно, на предната стена на челния синус вляво и на предната стена на синуса на горна челюст вляво, на лява зигоматична кост, многофрагментна на носните кости, на черепната основа в предна черепна ямка; пневмоцефалия; контузия на мозък, субарахноидален кръвоизлив, мозъчен оток, кома; гръдна травма - фрактури на VII и VIII ребра вдясно по една линия; частичен с пневмоторакс вдясно и ограничен подкожен емфизетух вдясно аксиларно; контузия/натъртване на меките тъкани/ на гръдно- коремната стена; фрактури на дясна бедрена кост в диафизарната ѝ част. В резултат на тези увреждания се е развил и травматичен шок - от невrogenно дразнене и кръвозагуба от травмите. Установените травматични увреждания са причинени по механизма на удари и/или натиск с или върху твърди тъпи / тъпо ръбести предмети и отговарят да са получени по време и начин, за които се съобщава в предварителните сведения: при вътреавтомобилна травма на пътник на задна седалка на лек автомобил, сблъскал се челно с друг лек автомобил - от удари на пострадалия в части от вътрешността на автомобилното купе при сблъсъка между автомобилите.

По медико-биологичните признаци на така причинените телесни повреди, те се преценяват като :

= черепно-мозъчната травма и травматичния шок /поотделно и в съвкупност/ - разстройство на здравето, временно опасно за живота. При тези състояния без оказване на своевременна и специализирана медицинска помощ е налице реална опасност от смъртен изход.

= фрактурите на стената на синуса на горна челюст вляво и на лява зигоматична кост - счупване на челюст.

= фрактура на дясна бедрена кост - трайно затрудняване на движенията на десен долен крайник.

= гръдната травма - временно разстройство на здравето, неопасно за живота/разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 НК/. При благоприятно протичащ възстановителен процес може да настъпи пълно възстановяване за срок от 9 до 12 месеца, като този срок може да се удължи или да не настъпи пълно възстановяване на някои от уврежданията, не е изключено да се развият и допълнителни следтравматични усложнения.

От СМЕ по писмени данни № 103/2014 г./на л. 14-16 от том 2 на ДП/ е установено, че при

ПТП на 10.05.2014 г. пострадалият Х.Д. е получил следните травматични увреждания: черепно-мозъчна травма, изразяваща се във: фрактури на лицеви кости - лява ябълчна кост и предна стена на синуса на горна челюст вляво; остър субдурален хаматом, довел до компресия на мозъка и наложил оперативно премахване; мозъчни контузии; кома; хаматом около ляво око и контузия на лява очна ябълка; гръдна травма - контузии на бял дроб двустранно, без изливи в гръдна кухина и без данни за възникнали възпалителни усложнения; контузия/натъртване на меки тъкани/ на гръдна стена; контузия на меки тъкани на коремна стена. Фрактура на лакетна кост на лява предмишница в горната ѝ част. Описаните травматични увреждания са причинени по механизма на удари и/или натиск с или върху твърди твърди/тъпо-ръбести предмети и отговарят да са получени по време и начин, за които се съобщава в материалите по делото: при вътреавтомобилна травма на пътник на задна седалка на лек автомобил, сблъскал се челно с друг лек автомобил от удари на пострадалия в части от вътрешността на автомобилното купе при сблъсъка между автомобилите.

По медико-биологичните признаци на така причинените телесни повреди, те се преценяват като:

-Установеният остър субдурален хаматом - постоянно разстройство на здравето, опасно за живота. Касае се за остро протекло травматично увреждане, което не подлежи на самостоятелно възстановяване - лекува се единствено оперативно. Без оказване на своевременно квалифицирана медицинска помощ/оперативно лечение/ неминуемо води до смъртен изход.

-Контузиите на мозъка и коматозното състояние - разстройство на здравето, временно опасно за живота. При тези състояния без оказване на своевременно и специализирана медицинска помощ е налице реална опасност от смъртен изход.

-Фрактурите на стената на синуса на горна челюст вляво и на лява зигоматична кост - счупване на челюст.

-Фрактура на лява лакетна кост и на лява предмишница - трайно затрудняване движенията на ляв горен крайник.

Останалите увреждания - временно разстройство на здравето, неопасно за живота/ разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 НК/.

Посочено е, че при благоприятно протичащ възстановителен процес може да настъпи пълно възстановяване за срок до около 6-12 месеца. Експерта е уточнил, че този срок може да се удължи или да не настъпи пълно възстановяване на някои от уврежданията, като не е изключено да се развият и някои допълнителни следтравматични усложнения.

Заключенията по изготвените АТЕ, и в частност разширената АТЕ, изпълнена от вещите лица проф. д.т.н. инж. С.К., доц. д-р инж.Х.У. и инж. В.Ш./ на л. 553-569 от настоящото дело/, установяват механизма и причината за ПТП. Съгласно последната, лентата за движение в посока към гр.Дупница, в която са се движели пострадалият М. В. и свидетелите С., Д. и К. в л.а."Мицубиши", измерена срещу ориентира/ориентир № 1 - стълб с окачен

знак „Б-24”/ е със собствена широчина 3,90 като отдясно по външния си край с ограничена от бялата направляваща непрекъсната линия с широчина 0,14 м.

Установено е, че лентата в посока към гр.Благоевград, в която се движели подсъдимият и съпругата му, измерена срещу ориентира, е със собствена широчина 3,77 м, като отдясно по външния си край е ограничена от бялата направляваща непрекъсната линия с широчина 0,14 м. Асфалтовото покритие извън ограничителната линия е с неравен ръб по края си и има широчина от около 0,40 м, а останалата площ на банкета по широчината, намиращ се вдясно от асфалта, е от утъпката земна маса с приблизителна широчина по линията на ориентира от 0,70 м. Банкетът отстрани е ограничен от еластична ограда - мантинела.

Метеорологичната видимост от ориентир № 1 и в двете посоки е над 200 м.

Установен е следният механизъм на ПТП: Лек автомобил „Деу“ се е движел по път Е-79 в посока север-юг. Движението се е осъществявало в светлата част на денонощието при суха пътна настилка и добра видимост. Скоростта му на движение е била около 102 км/час. Опасната зона на спиране на автомобила е била 92 м при тази скорост.

В същото време в обратна посока се е движел л.а. „Мицубиши“ със скорост от 119 км/час.

В зоната на прав участък на път Е 79, км 352+400, в близост до разклона за гр.Кочериново и Рилския манастир, подсъдимият като водач на л.а. „Деу сиело“ допуснал отклоняване на автомобила и пресичане на разделителната линия на 12,5 м преди мястото на удара, навлизайки в насрещната лента за движение - лентата за движение на л.а. „Мицубиши“. Според експертите, в момента на възприемане на опасността и последвалото навлизане в насрещната пътна лента, лекият автомобил „Деу“ е бил на около 63 м от мястото на удара и в собствената си лента за движение. В същия момент на възприемане на опасността от водача на „Деу“, автомобил „Мицубиши“ е бил на около 77 м от мястото на удара.

При това положение на двете МПС-та е настъпил удар в лентата за движение на л.а. „Мицубиши“ на разстояние 34,7 м по ширината на пътното платно за движение след линията на основен ориентир № 1, гледано в посока от гр.Благоевград към гр. Дупница. То е определено по описаните следи и деформации и от наличието на спирачна и протривни следи и тяхното направление, оставени от автомобилите „Деу“ и „Мицубиши“ според тройната АТЕ. Според тройната АТЕ, мястото на удара е на 34,7 м след мерната линия и на ниво 1,2 до 1,7 м вдясно от разделителната линия посока Дупница. Или - ударът между двете МПС-та е в зоната на лентата за движение в посоката към гр. Дупница, в която се е движил л.а. „Мицубиши“.

В момента на удара л.а. „Мицубиши“, според вещите лица от тройната АТЕ, е бил изцяло в собствената си лента за движение с направление на движение леко надясно спрямо неговата посока на движение под ъгъл около 355 градуса, а л.а. „Деу“ от собствената дясна лента за движение при косо навлизане в лявата пътна лента. Скоростта на движение на л.а. „Мицубиши“ преди ПТП-то и към момента на удара е била около 119 км/час. За лекия автомобил „Деу“, скоростта на движение преди ПТП е била около 102 км/час, а към момента

на удара - около 80 км/час, като тези скорости са определени от експертите от тройната АТЕ по два метода - по метода „теория на удара” и по метода „делта V”. Непосредствено преди удара л.а. „Деу“ се е движел при ефективно задействана спирачна система. В момента на удара, надлъжната ос на автомобил „Деу“ е сключвала с положителната посока на ос X ъгъл от 188 градуса.

Позволената скорост в района е 90 км/час.

Мястото на удара, сблъсъка и положението на двете МПС непосредствено след него е онагледено точно и ясно в Скицата на местопроизшествието от тройната АТЕ.

Опасната зона на спиране на л.а. „Мицубиши“ е около 130 м, а на л.а. „Деу“ - около 92 м. Мястото на удара между автомобилите е в лентата за движение на л.а. „Мицубиши“, на 34,7 м след мерната линия и на ниво 1,2 м до 1,7 м от разделителната линия на лентите за движение. В момента на удара л.а. „Мицубиши“ е бил в собствената си лента на движение, а л.а. „Деу“ е бил разположен косо на платното, като е заемал част от ширината на лентата за движение на л.а. Мицубиши. Навлизането на л.а.Деу в насрещната пътна лента е на 12,5 м преди мястото на удара.

Експертите са посочили като техническата причина за възникване на ПТП - навлизането на л.а. „Деу сиело“, управляван от подсъдимия, в насрещната пътна лента за движение при наличие в нея на насрещно движещ се лек автомобил. Според вещите лица от разширената АТЕ, от техническа гледна точка, водачът на л.а. „Деу“ е трябвало да контролира непрекъснато автомобила си и да се движи в дясната пътна лента. С действията си, подсъдимият като водач на Л.а. „Деу“ е навлязъл в опасната зона за спиране на л.а. „Мицубиши“.

Водачът на л.а. „Деу“ е имал техническа възможност да предотврати ПТП, като непрекъснато контролира автомобила и запази движението си направо в собствената лента в посока към гр.Благоевград.

Тройната АТЕ сочи, че водачът на л.а. „Мицубиши“ е нямал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП чрез спиране със своевременно задействане на спирачната уредба към момента на навлизането на автомобила Деу в неговата пътна лента, тъй като с действията си подсъдимият като водач на л.а. Деу е навлязъл в опасната зона за спиране на л.а.Мицубиши. Опасната зона на спиране на л.а. Мицубиши е около 130 м, а на л.а. „Деу“ - около 92 м съобразно посочените скоростите на движение на двата автомобила. За да съществува техническа възможност за предотвратяване на ПТП чрез спиране от водача на л.а. „Мицубиши“ според тройната АТЕ, достатъчно условие е разстоянието до удара да е по-голямо от опасната зона. Но дори и при скорост от 90 км/час, колкото е разрешената скорост за конкретния пътен участък, се сочи в т. 10 от заключителната част на тройната АТЕ, водачът на „Мицубиши“ също не би имал техническа възможност да предотврати ПТП. При скорост на движение от 90 км/час опасната зона е около 84 м. Следователно, дори и да беше се движил със скорост от 90 км/час спрямо момента на навлизане на л.а. „Деу“ в лентата му за движение на разстояние само 12,5 м преди удара, което безспорно попада и в

тази опасна зона. Водачът на „Мицубиши“ не е имал техническа възможност да спре преди мястото на удара, защото времето за движение на автомобила „Деу“ от момента на пресичане на разделителната линия до мястото на удара е недостатъчно водачът на „Мицубиши“ да спре преди мястото на удара, се сочи и в тройната АТЕ, и в първата АТЕ на в.л. инж. П..

Движението на автомобилите след удара - посоката им на движение - е определено в съответствие с наличните деформации по тях, получено под действие на ударния импулс, като вещите лица от разширената експертиза са извършили собствен оглед на автомобилите. 5,32 м е изминатото разстояние от масовия център на автомобила Мицубиши след удара с Деу до удара в бетоновата преграда и 2 м е изминатото разстояние от масовия център на л.а. Деу след удара с Мицубиши.

Не е установена неизправност в спирачната система на л.а. „Деу“,

Тъй като е безспорно установено задействаната спирачна уредба на автомобила от подсъдимия, в резултат на което е установена 15- метрова спирачна следа вследствие от триенето по асфалтовата настилка на силно натоварени леви гуми при ефективно задействана спирачна уредба на л.а. Деу от подсъдимия, което е било съчетано с преразпределение на инерционни сили в МПС в посока наляво, се сочи в допълнителната АТЕ

Не е установено наличие на алкохол в кръвта и на двамата водачи на МПС - както на подсъдимия, така и на пострадалия М. В.

Тази фактическа обстановка в преобладаващата и част е била възприета, както от първия съд, така и от предходните състави на САС. Голяма част от фактите и доказателствата, които ги установяват не са спорни, затова и настоящият състав ще спести понататъшното им преповтаряне и ще анализира отчерталото се ключово противоречие в процеса.

От една страна единствена сред оцелелите от автомобила на починалия водач М. В., св. С. заявява спомен за конкретния механизъм на удара и го описва така, както бе посочено по – горе и както е приел КОС. От друга подсъдимият и съпругата му съобщават друг механизъм, а именно: Непосредствено преди удара автомобилът Мицубиши, управляван от М. В. предприел изпреварване на колона от автомобили, навлизайки в насрещната лента на движение и доближавайки с висока скорост автомобила на подсъдимия. При риска от челен удар подсъдимият предприел аварийно спиране, без да завива в никаква посока, но бил ударен от автомобила на пострадалия, при това намирайки се в собствената си лента за движение. Този механизъм според всички работили по делото експерти е невъзможен, защото ударът несъмнено е настъпил в лентата за движение на пострадалия. Като технически възможен експертите разпитани и от настоящия състав на САС приемат друг механизъм, а именно: Непосредствено преди удара автомобилът Мицубиши, управляван от М. В. предприел изпреварване на колона от автомобили, навлизайки в насрещната лента на движение и доближавайки с висока скорост автомобила на подсъдимия. При риска от челен

удар подсъдимият предприел аварийно спиране, едновременно завивайки и волана на автомобилът си наляво. Междувременно завършвайки маневрата си или отказвайки се от нея М. В. отново преминал в попятната си лента за движение, където и настъпил удара.

Това обаче е ситуация силно модифицирана спрямо обясненията на подсъдимия Б. и показанията на свидетелката Б.. Оттам тя е изцяло хипотетична и без никаква доказателствена основа, а оригиналната версия на съпрузите Б., така както е депозирана е опровергана от анализа на обективните технически данни анализирани от експертите. За разлика от показанията на С., които са подкрепени от експертните изводи. Вярно е че поведението на водача Б. е нелогично, но това не означава, че е обективно невъзможно и без да е провокирано от реална опасност на пътя. То може да се дължи на редица субективни фактори, които съдът няма право да предполага, но не и длъжен непременно да установи, за да направи извод за виновност, след като са доказани обективните действия на виновния водач довели до ПТП.

Изложеното дотук лишава от фактическа основа и доводите на защитата за наличието на „спасителна маневра“ от страна на подсъдимия, или евентуално съпричиняване на ПТП от страна на пострадалия М. В., което прави безпредметно и обсъждането им от правна страна.

Не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила в досъдебното производство и по време на съдебната фаза. Макар и да не е участвал лично в досъдебната фаза и първоинстанционното производство, подсъдимият е бил представляван от надлежно упълномощен защитник, който е участвал лично в провеждане на съдебните заседания в първоинстанционния съд, при събирането и проверката на доказателствата в хода на съдебното следствие, като същевременно е охранявал неговите интереси. Неоснователни са и развитите от защитата доводи в насока, че делото пред първата инстанция е разгледано и решено от незаконен състав, доколкото съдията-докладчик бил участвал при разпита на подсъдимия и съпругата му в качеството им на свидетели на досъдебното производство. И това е така, доколкото ролята на съдията при провеждането на това действие по разследване, е да следи за законосъобразността на разпита, но без да се запознава с материалите по делото и без да формира становище по въпросите за отговорността и вината. Изложеното обуславя и липсата на пречка съдията да вземе участие в съдебния състав по съществото на делото.

Настоящият състав на САС констатира от съдебните протоколи остро – конфликтните отношения между съда и защитника в първоинстанционния процес, но не намира те да са довели до реално ограничаване на правото на защита.

По правната квалификация на деянието:

Подсъдимият Б. е осъществил от обективна и от субективна страна състава по чл. 343, ал.4 във вр. с ал.3, б.”б” изр. 1-во вр. с ал.1 вр. с чл.342, ал.1 НПК, затова че на 10.05.2014 г. около 12.30 часа на главен път Е-79, км 352+400, в близост до разклона на гр.Кочериново, обл.Кюстендил, при управляване на МПС - лек автомобил марка „Деу Снело” с рег.№***, движейки се в посока гр. Благоевград, е нарушил правилата за движение по пътищата по,

чл.16, ал.1 от ЗДв.П и по непредпазливост е причинил смъртта на М. В. В., както и телесни повреди на две лица - тежка телесна повреда по смисъла на чл.128 ал.2 вр. ал.1 от НК на лицето Х. Г. Д. и средни телесни повреди по смисъла на чл. 129, ал.2, вр. ал. 1 от НК на лицето К. Л. К..

В съответствие с приетото от фактическа страна именно несъобразяването от страна на подсъдимия Б. с правилото за движение, регламентирано в чл. 16, ал.1 от ЗДвП се намира единствено в причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат. Безспорно е установено по делото, че удар не би настъпил между двете коли, ако подсъдимият не бе навлязъл в лентата на пострадалия, а бе продължил праволинейното си движение при задействана спирачна система.

Така или иначе на осн.чл.337, ал.1, т.2 НПК други състави на въззивният съд са изменили присъдата, приложили закон за същото наказуемо престъпление и оправдали подсъдимия Б. за инкриминираните нарушения по чл.8 ал.1 ЗДвП, чл.20 ал.1 ЗДвП и чл.44, ал.1 ЗДвП и това произнасяне като неатакувано пред ВКС е влязло в сила.

По наложеното наказание:

При индивидуализацията на наказанието, с оглед на всички обстоятелства по делото, първата инстанция правилно еценила като смекчаващи вината обстоятелства- чистото съдебно минало и липсата на наказания за нарушаване правилата за движение за последните две години преди настъпване на процесното ПТП - от 2012 г. до 10.05.2014 г. /доколкото представените по делото писмени доказателства не съдържат информация за целия шофьорски стаж на подсъдимия/.

За отегчаващо отговорността обстоятелство, следва да се оцени факта, че подсъдимият непосредствено преди удара се е движел със скорост над максимално допустимата за конкретния пътен участък /а именно със скорост от 102 км/ч при разрешена максимална от 90 км/ч/, идва да покаже, че този шофьор е склонен да пренебрегва и да не се съобразява с установените норми за поведение, още повече на територията на чужда държава, манифестирайки по този начин липсата на респект към законодателството и.

Настоящият състав на САС намира обаче, че са налице обстоятелства несообразени от КОС които обуславят намаляване на наложеното на подсъдимия Б. наказание лишаване от свобода което е било индивидуализирано на 4 години и 2 месеца на наказание лишаване от свобода за срок от 3 години.

Подсъдимият е в напреднала възраст и с влошено здраве. Обект е на наказателно преследване вече 8 години, което освен, че е изиграло само по себе си известна поправителна роля, надвишава и критериите за разумен срок съобразно разпоредбите на ЕКЗПЧОС. Ето защо и наказание в размер на специалния минимум, предвиден в закона би изиграло поправителен ефект и би обслужило в пълнота целите по чл. 36 от НК.

Налице са както формалните така и същностните предпоставки за приложението на чл. 66 ал.1 от НК. Наказанието не надвишава 3 г., подсъдимият е неосъждан и целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с отлагане на изтърпяването му за изпитателен

срок от 5 години.

В посочения смисъл следва да бъде изменена първоинстанционната присъда

Законосъобразно е приложен и чл. 343г от НК, като подс. Б. е лишен и от правоуправление по чл. 37, т.7 от НК за срок от шест години.

Кумулативно определеното наказание „лишаване от право да управлява МПС“, е съобразено с тежестта на допуснатите нарушения на правилата за движение по пътищата.

По разноските:

Произнасянията на предходните въззивни състави по разноските направени в предходните производства пред САС, не са обжалвани и са влезли в сила.

Пред настоящият състав ч.о. В.В. е направил деловодни разноски в размер на 500лв. /възнаграждение на повереника адв.М./, които следва да му бъдат присъдени.

Направени са допълнителни деловодни разноски и от САС 1500лв /възнаграждения за вещи лица/, които също следва да се присъдят в тежест на осъдения подсъдим .

Други нарушения, които да обусловят необходимостта от отмяна или изменение на присъдата при извършената служебна проверка не бяха установени, поради което и на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 и чл. 338, във вр. чл. 334, т. 2, т.3 и т. 6 от НПК и чл. 189, ал.3 от НПК, Софийският апелативен съд, НК, 5-ти състав,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 13 от 14.05.2018 г., постановена по НОХД № 272/2016 г. на ОС-Кюстендил, Наказателно отделение, като НАМАЛЯВА размера на наложеното наказание лишаване от свобода от 4 години и 2 месеца на 3 години.

На основание чл.66 ал.1 от НК отлага изтърпяването на така намаленото наказание за изпитателен срок от 5 години, считано от влизане на присъдата в сила.

ОСЪЖДА подсъдимият Й.Б. да заплати на В. Д. В., сторените от него разноски, представляващи изплатено адвокатско възнаграждение по делото във въззивната инстанция в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА подсъдимият Й.Б. да заплати по сметка на Апелативен съд - София, направените по делото разноски за възнаграждение на вещи лица в размер на 1500 лева

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата и част.

Решението подлежи на обжалване и протест пред ВКС в 15 дневен срок от узнаването от страните за постановяването му

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____